

REDACȚIA: Piața Școlii, Telefon 17 00 10.
Administrația: 17 00 10, Interior 14 00
Telefax: 170 — București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

- Dramatica existență a „dramaturgiei scurte“
- Punctul pe „i“
- Spectacolele săptămânii viitoare

(Pag. a 2-a)

- Întimplări din Capitală și din țară

(Pag. a 5-a)

ZIUA CEFERISTILOR

Aparataj pentru cercetarea științifică

Posibilități noi de investigare au fost asigurate cercetătorilor din unitățile Academiei, în urma înzestrării acestora cu o serie de utilaje și instalații perfecționate. Printre beneficiarii mai recentii se numără Institutul de fiziologie normală și patologică, Institutul de geologie și geografie, Institutul de biologie, centrul de cercetări de chimie fizică, diferite unități ale filialelor Iași și Cluj etc.

Rețin atenția, prin complexitatea lor, aparate noi, provenite din import, ca spectrometrul de rezonanță magnetică nucleară, cromatograful de gaze, microscopul electronic, instalația de televiziune cu circuit închis, aparatul de filmat rapid etc. Altele din producția internă — cum sunt dispozitivul electronic de măsurare a perioadei de oscilație, numărătorul de impulsuri tranzistorizat — reflectă originalitatea și capacitatea de concepție a constructorilor noștri de utilaje pentru cercetare.

Fonduri sporite sunt alocate în acest an pentru dotarea unităților Academiei cu aparataj de cercetare științifică. (Agerpres).

Filmări pe străzile Ploieștiului

Centrul Ploieștiului a devenit locul unei „acțiuni politicești“... ca-n filme! O echipă a studioului „București“, condusă de regizorul Al. Botangiu, turnează aici ultimele scene ale filmului „Maiorul și moartea“ după un scenariu de Ion Băieșu. Plănușind și acțiunea pe traseul București — Ploiești — Sinaia noua producție cinematografică distribuită în rolurile principale pe actorii Vasile Tăstaman, Gh. Dinică, Ion Stănescu, St. Mihalăscu — Brăila, Florin Scărlătescu precum și un tânăr actor ploieștean Peter Paulhofer. Filmul urmează să vadă lumina ecranului la începutul verii.

Invitarea în Finlanda a tovarășilor

Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu

Cu prilejul vizitei sale oficiale în Republica Socialistă România, ministrul afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, a transmis președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și ministrului afacerilor externe,

Corneliu Mănescu, invitația guvernului finlandez de a face o vizită oficială în Finlanda.

Invitația a fost acceptată cu plăcere, data vizitei urmând a fi stabilită pe cale diplomatică.

Dialogul electoral de la sate

Propunerile cetățenilor prind viață

BAIA MARE (coresp. R. I.). Întâlnirile dintre candidații F.D.P. și alegători, care au loc în aceste zile în satele maramureșene au caracterul unor adevărate sedințe de lucru. Cetățenii fac propuneri și indică totodată soluții practice pentru descoperirea și folosirea resurselor locale în vederea realizării obiectivelor propuse.

Până acum s-au înregistrat pe întreaga regiune peste 3 200 de propuneri edilitare-gospodărești. Denum de subliniat este faptul că multe dintre acestea au și început să fie înlăpăuite. În comuna Seini bunăoară, principala propunere a alegătorilor din circumscripțiile electorale nr. 1 și 2 a fost extinderea electricității. Prin munca lor propunerea a fost realizată: s-a extins rețeaua electrică în ambele circumscripții, introducându-se cu această ocazie lumina electrică în 80 de case. La fel au procedat și cetățenii din satele Văleni și Tămășeni, raionul Lăpuș, care au executat lucrări de extindere a rețelei electrice. În altă parte a regiunii, la Bercu, raionul Satu Mare, locuitorii au propus construirea unei băi publice. Santerul s-a și deschis și se lucrează din plin. Cetățenii din Andrid, Apa, Medieșul Aurit, Botiz, Doba, din raionul Satu Mare au discutat în adunările de candidații lor, problema construirii unor noi trotuare. Primele materiale au și început să fie aduse.

În satele din regiune s-au înfăptuit peste 400 de propuneri, urmind ca în zilele următoare 300 de obiective gospodărești să fie înlăpăuite cu sprijinul gospodărilor satelor din această parte a țării.

Străns legată de toate acestea este și problema întocmirii și avizării documentațiilor. În această privință, deși s-au creat colective speciale pe lângă D.S.A.P.C., documentațiile se a-

PETRU SIMIONESCU
(Continuare în pag. a 2-a)

În ce stadiu se află construcțiile de locuințe proprietate personală?

Pe temelia tergiversărilor nu se înalță ziduri

În urma creșterii constante a veniturilor și, deci, a posibilităților de economisire a mijloacelor bănești, numeroși cetățeni și-au exprimat dorința de a-și construi locuințe proprietate personală. Venind în întâmpinarea acestor cerințe, C.C. al P.C.R. și Consiliul de Miniștri au emis în urmă cu un an o Hotărâre privind construirea de locuințe proprietate personală cu sprijinul statului.

În acest prim an, care a trecut de la adoptarea respectivei hotărâri, s-au obținut o serie de succese ce merită a fi relevate. În Capitală, bunăoară, s-au construit aproape 2 000 de apartamente proprietate personală, din care s-au construit și dat în folosință 341; la Constanța s-au construit 248 apartamente, ce vor fi date în folosință în prima parte a acestui an. Și în alte orașe ale țării s-au încheiat asemenea contracte cu cetățenii.

Acest început bun nu este însă susținut în toate regiunile. Chiar și în orașe din regiunile Ploiești, Suceava, Hunedoara, București, unde există un interes general față de construcția locuințelor personale, comisiile executive ale sfaturilor populare n-au luat măsuri corespunzătoare, amânând încheierea de contracte, întocmirea documentațiilor și executarea lucrărilor propriu-zise. În regiunile Iași, Bnești și Bacău, oficiile regionale pentru construirea de locuințe proprietate personală au fost înființate abia în luna octombrie 1966, ceea ce a în-

zlat în mod nejustificat îndeplinirea unor prevederi legale.

Venind în contact cu oficiile respective, cetățenii își exprimă dorința de a vedea diferite machete de apartamente, cu o mai bună distribuție a încăperilor, cu un grad sporit de confort și de finisaj; ei doresc să afle și prețurile estimative pentru diferite tipuri de apartamente. Forme și posibilități de informare sunt desigur multiple. La Medgidia, bunăoară, s-au organizat chiar câteva zile și apartamente etalon, pentru a fi vizitate de solicitanți. În alte locuri însă, informarea, legătură cu cetățenii, lasă de dorit. La Bacău, de pildă, cetățenii își exprimă nemulțumirea pentru faptul că nu primesc informații mai precise asupra amplasamentelor, a costurilor construcțiilor etc. Alci, ca și la Moinești, Adjud și în alte orașe din regiune s-a târâșnat mult organizarea de expoziții cu planuri și fotografii de apartamente. Din aceste motive, în această regiune s-a înregistrat și un număr mic de cereri.

Informarea competentă a cetățenilor, îmbunătățirea funcționării oficiilor de construcții de locuințe, depășirea mai regulată în orașele regionale a delegațiilor oficiilor de resort în vederea discutării cu cetățenii, a perfectării formelor contractuale, sînt probleme care trebuie să stea mai mult în atenția comisiilor executive ale sfaturilor populare.

O primă îndatorire a comisiilor executive ale sfaturilor populare o constituie stabilirea amplasamentelor pe terenuri libere, aflate în vecinătatea unor lucrări edilitare necesare executării locuințelor. Sînd bine că prima întrebare a cetățenilor se va referi la locul construcției. Oficiul de resort al Capitalei a acordat o însemnată atenție stabilirii din timp a amplasamentelor necesare construcțiilor — atât în zona centrală, cît și în diferite cartiere. În regiunea București, în dorința de a se recupera în tirziile de anul trecut, s-au fixat amplasamente pentru circa 80 de apartamente.

O deosebită importanță în această privință o are găsirea celor mai potrivite terenuri. Acest lucru nu a fost înțeles bine pretutindeni. La Iași s-au amplasat locuințe pe strada Căminelor unde nu se află rețele de canalizare, încălzire centrală etc. O asemenea amplasare creează serioase complicații edilitare. În schimb, pentru alte terenuri unde asemenea condiții sînt asigurate (strada Macazului), formalitățile pentru începerea construcțiilor sînt târâșnate. Astfel de situații se mai întîlnesc și la Reșița, Vaslui, Huși, Sîmleul Silvaniei etc.

Strîns legată de toate acestea este și problema întocmirii și avizării documentațiilor. În această privință, deși s-au creat colective speciale pe lângă D.S.A.P.C., documentațiile se a-

Încercind să determine granițele existente între „a bea“ și „a dăuna“, invitații noștri la masa rotundă discută despre:

Un prieten cu două fețe: ALCOOLUL

Relatarea dezbaterilor în pagina a III-a

Pe drumurile de fier ale patriei

Ing. I. Drăgan

secretar general al Ministerului Căilor Ferate

Ramură de bază a economiei naționale, în fața căreia stau sarcini de mare răspundere, calea ferată s-a dezvoltat continuu, de la an la an, organizându-și tot mai temeinic activitatea pe introducerea largă a progresului tehnic, pentru a răspunde cît mai bine necesităților economiei noastre în plină ascensiune.

Creșterea considerabilă a volumului transporturilor efectuate pe drumurile de fier ale țării, în anul puterii populare, este una din dovezile contribuției pe care, sub conducerea partidului, cefierștii au adus-o la dezvoltarea continuă și puternică a economiei naționale. Astfel numai în 1966, față de 1965, volumul tonelor de marfă expediate a crescut cu 10,7 la sută, iar numărul călătorilor cu 8,3 la sută. În aceeași perioadă, mijloacele de transport au fost mai bine folosite, ceea ce a făcut să se îmbunătățească indicatorii de calitate, cum ar fi sarcina statică a vagonului cu marfă (cu 3,1 la sută), greutatea brută a trenurilor de marfă (cu 3,3 la sută).

La baza obținerii acestor realizări au stat, pe lângă eforturile depuse de oamenii muncii de la calea ferată, organizarea mai bună a lucrului, introducerea și extinderea tehnicii înaintate și în mare măsură dotarea cu mijloace noi, moderne. Căile noastre ferate dispun astăzi de peste 350 de locomotive Diesel; anul trecut, noile locomotive au efectuat peste jumătate din traficul total. Din decembrie 1965 a început exploatarea cu locomotive electrice, care se dezvoltă pe valea Prahovei și a Timișului.

În anul școlarului au intrat în parcă 24 700 de vagoane de marfă și 337 de vagoane de călători, toate de cel mai modern tip. În 83 de stații manevrare macazurilor se face centralizat, prin comandă la distanță, iar 800 km de linie au fost înzestrați cu bloc automat, care asigură condiții superioare circulației trenurilor. O lungime de peste 3 000 km de linie principală a fost reafecționată și pe 1 600 km linia a fost sudată. Productivitatea muncii a crescut cu 8,4 la sută iar prețul de cost a scăzut cu 2,16 la sută, în comparație cu 1965. Acumulările s-au ridicat la 1,7 miliarde de lei, adică mai mult cu 120 milioane de lei, față de cel prevăzută pentru aceeași perioadă.

Realizarea și depășirea sarcinilor de plan arată că marea majoritate a cefierștilor și-au îndeplinit în mod conștiincios și cu devotament îndatoririle, în spiritul vechii tradiții a muncitorilor cefierști. Aceasta nu trebuie însă să ne împiedice de a privi în față realitatea, de a semnală unele deficiențe manifestate anul trecut în ceea ce privește cele două laturi ale calității oricărui transport: regularitatea și siguranța circulației. Datorită unor salarii care au nescutit regulile elementare ale organizării circulației, la calea ferată au avut loc deficiențe care au umbrat frumosele realizări ale feroviarilor noștri.

Pentru lichidarea unor stări de lucru nesatisfăcătoare au fost luate — în cursul anului 1966 — o serie de măsuri operative pe linia înlăturării cauzelor generatoare de deficiențe. (Continuare în pag. a 2-a)

Din toată lumea

'Apartheid și pe ringul de box

Ronnie van der Walt este un excelent boxer de categorie semimijlocie. Își tubeste țara natală, Africa de Sud, unde au trăit părinții lui și părinții acestora. Dar trecutul este tot ce i-a mai rămas din clipa în care a primit, din partea Ministerului de Interne, următoarea înștiințare: „Conform prevederilor legii de separare a populației, sinteti, prin prezența, clasificat drept persoană de culoare“. Cu alte cuvinte: de acum înainte nu mai este considerat alb.

Nu va mai urca niciodată pe vreun ring sud-african, căci sub legislația apartheidului oamnt aparținînd unor „categorii rasele“ diferite nu pot lupta unul împotriva altuia pe tărîm sportiv.

Recent Ronnie era programat să boxeze pe stadionul Green Point din Capetown. Dar în clipa în care Comitetul pentru box a aflat de noua lui „categorizare“, numele lui Ronnie a fost șters, iar programele și afișele cu fotografia sa au fost șterse în bucăți. „Dacă ar fi boxat astăzi noaptea — a declarat Sydney Beck,

secretarul Comitetului pentru box — el ar fi fost amendat sau interzis“. Ronnie van der Walt a fost clasificat om de culoare în camera 56 a unei foste școli de infirmiere, la Capetown. Încăperea, era goală, în afară doar

(Continuare în pag. a 5-a)

Ronnie van der Walt: „Aceste miini nu mai pot aduce glorie boxului sud-african“.

Precizări ale ministrului de externe turc cu privire la folosirea instalațiilor NATO din Turcia

ANKARA 18 (Agerpres). — „Instalațiile militare ale N.A.T.O. din Turcia nu pot fi utilizate drept baze pentru sborurile avioanelor de spionaj sau pentru trimiterea de trupe în alte țări. Folosirea rachetelor nucleare aparținînd acestor instalații nu de-

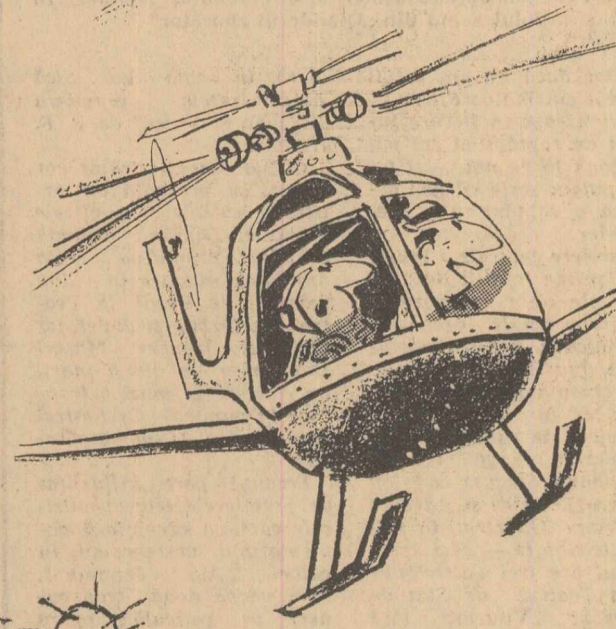
pinde numai de voința Statelor Unite“, a declarat İhsan Sabri Caglayanlı, ministrul afacerilor externe al Turciei răspunzînd unei interpelări a purtătorului de cuvînt al grupului parlamentar al Partidului Muncitoresc din Turcia, referitoare la stadiul actual al tratativelor privind revizuirea acordurilor militare turco-americane încheiate în cadrul N.A.T.O.

În preajma lucrărilor Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

(Amănunte în pag. a 6-a)

UNA PE ZI

de MATTY

COMPARAȚIE

— Nu ți-a fost frică să te sui? — Mie?... Mă faci să rid!! Păi bine, frate, eu mă sui zilnic în tramvaiul 23 și, vorba cea...
— Mă faci să rid!! Păi bine, frate, eu mă sui zilnic în tramvaiul 23 și, vorba cea...

Carnet cultural

DRAMATICA EXISTENȚĂ

În limbajul uzual al caselor de creație populară, piesa într-un act a primit numele de „dramaturgie scurtă”. E greu de știut în ce măsură denumirea este avantajoasă, căci, dacă se ia în vedere numai elementul dimensional, atunci înseamnă că toate celelalte cerințe ale piesei într-un act sînt eliminate sau scuzate cînd lipsesc. Și, printre aceste „accesorii”, se află și cel al calității. În legătură cu problema calității pieselor într-un act, care au fost editate ne-am dus la Casa Centrală a Creației Populare.

— Ni s-a semnalat din partea a numeroși directori de cămine culturale și case de cultură că nu au la îndemînă piese într-un act pentru uzul artiștilor amatori. Care este situația?

— Teza aceasta a fost abandonată de mulți ani! — ni s-a replicat.

— Atunci ce „teză” este valabilă?

— Mai degrabă, directorii s-ar interesa în ce măsură pot să realizeze o nouă „teorie”, a cărei valabilitate rămîne să o verificăm cu un alt prilej, spre a vedea pînă unde poate ajunge uitaerea.

Să cantonăm însă în bivaicul dramaturgiei scurte, apărută în volumașe în format de buzunar.

Trebuie spus de la început că un număr de scriitori de prestigiu (din păcate puțini și aceiași: Horia Lovinescu, Paul Everac, Lucia Demetrescu, M. Davidoglu), au dat colecției „Teatrul pentru amatori” câteva piese substanțiale, pe care Casa Centrală le are trezuite la realizări și pe care le oferă cu dăruire la cerere solicitare. (Inexplicabil este faptul că cele scrise de autori nu degeaba anonimi nu se mai găsesc în depozit.) Trebuie de spus, că prin concursul „Vasile Alecsandri” se aduc la lumină tiparului și poate că și a rampei alte piese considerate valoroase.

Totuși sînt destule temeiuri să se arate că producția dramaturgiei scurte nu este satisfăcătoare.

Se vede că unitățile care resimt lipsa cronică a pieselor sînt căminele culturale. Or, numărul pieselor ce sînt oferite statului și al căror conținut să nu fie depășit, este în-

A „DRAMATURGIEI SCURTE”

film. Ca o floare rară este recomandată cea mai recentă piesă, „Vintul” de Valentin Munteanu.

Ce cuprinde piesa? Conducind-ne după indicațiile de regie, ea prezintă o sumedenie de „idei”. Să le dăm cu vîntul? „Cît de dramatică, de severă și de necrutătoare este viața noastră, societatea noastră cu aceia care nu merg în ritmul vieții, puternic al construcției etice și morale a omului nou! Forța centrifugă a societății socialiste selectează valorile, iar rezultatul este că Anton (personajul principal) din președinte al unei cooperative agricole de producție ajunge un simplu fărăn cooperator”. Așadar, ca o idee, sau o subiecte se consideră că a fi simplu cooperator este o decădere sau, mai bine zis, o sancțiune. Tot aici aflăm că Minodora, fată de 23 de ani, este îmbătrînită datorită muncii și alte asemenea aprecieri prețioase...

Piesa „Vintul” nu are un suport solid în actualitatea vieții satului și nu aduce în debateră nici o temă de primă importanță. În jurul unei probleme minore se țese o intrigă dezbătută, pe care un vînt oricît de slab ar spulbera-o.

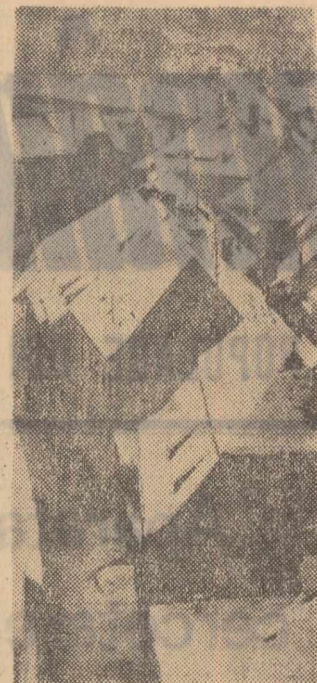
În asemenea condiții de sărăcie este greu de presupus că un director de cămin cultural ar putea uita o piesă zăvorâtă într-un dulap. Nici concursul „V. Alecsandri” au cele 390 piese ale sale nu a adus o schimbare cît de cît sensibilă. E clar că situația „dramaturgiei scurte” pentru sate este de-a dreptul îngrijorătoare.

Să trecem însă și pe celălalt versant — viața în rașe, șantier, uzine... Cîteva subiecte doar par a solicita pe autori. E vorba de unele cazuri petrecute pe șantier („Dragoste tîrzie” de Mihai Georgescu), de o confruntare între muncitori, maștri, ingineri pe teme de constituție („Vocea și ecoul” de Victor Birlădeanu), de expediții geologice periculoase („Peștera” de Șt. Tită). Unele din piese caută să abordeze probleme ale eticii noi, socialiste, însă nu totdeauna autorii se avîntă în larg ci esuează într-un banc de nisip. Pare-se că în acest domeniu s-a creat un nou șablon. Pentru ca o piesă să fie „tare”, trebuie neapărat să existe o viață în pericol, să intervină Salvarea, doctorii, surorile medicale.

tru... Mai albastru ca nițiodată... Și aerul care-mi îmbăta plămîntii era curat și rece ca o apă de țevor. Parcă nițiodată nu mai sorbisem atîta prospețime...”

Clinică este și acțiunea din piesa lui Dan Tărbălaș, „Albastru deschis”. Aici, o docto-riță ocupată de un caz greu, leagă o idilă, probabil temei-nică, cu „Necunoscutul”, care are calitatea magică de a cîți în ochii eroinei: „Mîltoane de dorințe care se încheagă în nebulos, explodînd apoi în sisteme solare, fugîndu-se prin întîm et ca prin cosmo-sute infinte, revenind în cercuri de sute de ani-lumină străbătute într-o singură clipă, ciocnindu-se desorți cu zgomete surde”. Mai este oare nevoie să se spună că este in-terzis accesul necunoscutilor în spital, la ore neîndicate de oră și distragera personalu-lui sanitar de la lucru spre a le ține tirade de acest gen? Se pare că da, căci „dramatur-gia scurtă” sfidează asemenea reguli elementare, chiar cînd autorii sînt medici.

O necunoscută, de data a-cesta, numită „Ea”, îl ajută

— Mai mult ca în toate anotîm-purile, iarna, sub horangie de zăpadă, bătrîna Sighisardă pare un oraș de poveste...

Foto: AGERPRES

Filme de animație în avanpremieră

Studioul „Animafilm” și In-treprinderea cinematografică de stat a orașului București or-ganizează vineri, 24 februarie, ora 20, la cinematograful UNION, un spectacol de filme de animație în avanpremieră. Se vor prezenta: „Cinci săpăt-mîni în balon” (desenele și re-gia: Ollimp Vărășteanu), „A-venturile lui Bobo”, seria a IV-a (regia Florin Anghelescu), „Umbră” (scenariul, grafica, a-nimația, regia: Laurențiu Sir-bu), „Muntele” (scenariul și re-gia: Paul Mateescu), „Terra” (scenariul și regia: Ștefan Mun-teanu), „Aparatul” (regia și animația: Eduard Sasu), „Să-nătaiea mîntăla a copilului” (regia și animația: Virgil Mo-canu).

Filmele vor fi prezentate de zborzorii: Ollimp Vărășteanu, Florin Anghelescu, Laurențiu Sirbu și Ștefan Munteanu.

Cea mai veche casă bucovineană

SUCEAVA (coresp. R. L.) Dintre clădirile declarate mo-numente arhitectonice pentru stilul și vechimea lor, identi-ficate pînă acum pe teritoriul regiunii Suceava, cea din lo-calitatea Solca, raionul Gura Humorului, este considerată de un interes deosebit. În primul rînd, este cea mai veche casă bucovineană construită în în-tregime din lemn, cunoscută pînă acum.

Ridicată cu trei secole în urmă (în anul 1670), casa din Solca se distinge prin stilul ei autentic bucovinean, prin sculpturile ornamentale ale celor două grînzii interioare și mobilierului.

Organele locale au luat mă-sura ca această veche construc-ție să fie transformată în Casă-muzeu.

Punctul pe I

A dispărut un muzeu

— Cum nu, Băile Herculane au avut un muzeu, confirmă președintele comitetului executiv al statului popular al ora-sului. De cîțiva ani însă, a fost „rupt” în două: o jumătate se află la Lugoj, iar cealaltă la Caransebeș. Obiectele, re-lievel din epoca romană și din perioadele următoare le-gate strict de stațiunea noastră, au fost înstrăinate la adrese diferite. Pare ciudat, dar asta încă nu-i nimic pe lîngă tap-tul că „sala de argint” a fostului cazinou (parțial ars și re-făcut) este acum accesibilă doar printr-o... tereastră și a- ceea pe acoperiș.

Încă din 1957, a plecat o adresă de la Băile Herculane că-tre Academia Republicii Socialiste România, în care se so-licita sprijin și îndrumare pentru organizarea științifică a muzeului și punerea în valoare a monumentelor stațiunii. Dar, în zece ani nici Academia, nici CSCAS și nici O.N.T. n-au găsit timp nici măcar să răspundă! Și dacă ele, ca to-ruri centrale n-au luat măsuri, cum și-ar fi putut permite asta, comitetul executiv al statului popular regional Banat? Și în plus, zece ani sînt nimic pentru valori care datează de secole! Numai că oamenii care ar dori să le vadă nu-și măsoară vîrsta în secole...

„A promite e nobil...”

2.000 de familii din zona de vest a orașului Oradea așteaptă de cîțiva ani înîin-tarea unei simple și banale stații de taxiuri! În acest timp, lipsiți de alte mijloace mai convenabile, locuitorii cartierului se antrenează cu stăruință la o nouă probă sportivă de... 2.000m. plat, pe drumul dintre cartier și gară. Ei speră de multă vreme, și în înființarea unei

linii de autobuz pentru gară. Măcar pentru trenu-rile de noapte cum li s-a promis!

Dar întreprinderea comu-nală Oradea (director A. Tăutu) probabil n-a auzit că „a promite e nobil, dar...”. Este necesar să trimitem un Dicționar de locuțiuni și maxime, pentru ca măcar Comitetul executiv al Statu-lui popular orășenesc Ori-dea să ia măsuri?

Veniți cu valiza mare

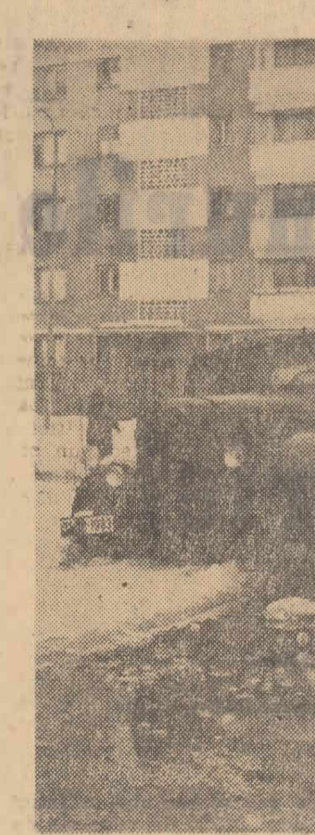
Am primit o scrisoare is-călită de cîțiva locatarii din cartierul Săsar din Baia Mare: ing. Ovidiu Cudaibu, dr. Iosif Giagim, Iuliu Frîndiș, G. Roman: „Vă ie-vităm să veniți pe la noi, că așezarea e tare frumoasă — dar luf și un geoman-tan mai mare. Sou două, sau trei... Că aveți nevoie de două-trei perechi de pan-tofi sau mai bine cizme, că astea sînt cele mai nimerite pentru gropile și noroaiile de pe trotuare și alei. Vă trebuie și un reflector sau ceva lanterne, pentru cazul cînd vreți să mergeți seara la cinema, că între străzile l. L. Caragiale și Ciocanu-lui e întuneric beznă (Stil-pii sînt montați, dar IREM — au uitat să „monteze” becurile!) Gîndiți-vă și la e-ventualele cumpărături și re-zolvați-le în centru, că noi avem un singur complex co-mercial și acela prost apro-vizionat.

Deci veniți cu toate de-a-casă pentru că, deși în cele 2.500 de apartamente locu-iesc peste 10.000 de oameni, cartierul e tratat ca un pu-țiu.”

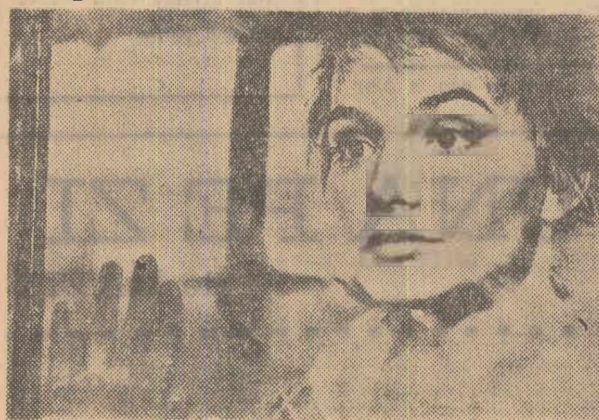
Vă mulțumim pentru invi-tație și pînă venim noi tri-

mitem scrisoarea pe adresa statului popular orășenesc Baia-Mare.

— Așadar, de astă dată, cînd doi se ceartă, sufără al treilea — iar acest al treilea se numără de fapt în sute și sute...

Spectacolele săptămîinii viitoare

Anna Prucnal, apreciată artistă a ecranului polonez, în rolul Senta din „Olandezul zburător”

Chiar dacă nu am socotit ecranul cinematografulor — care lansează la fiecare în-ceput de săptămînă cel pu-țin două filme noi — și to-țuși putem scrie că ne așteap-tă o săptămînă a pre-mierei.

Premiere teatrale, muzi-cale, prime audii de lu-crări ale unor compozitori contemporani la orchestra simfonică a Radioteleviziunii și, bineînțeles, premie-rele cinematografului. Ast-fel, doar într-o singură zi, miercuri, ne așteaptă trei premiere: „Singe vienez” de Johann Strauss cu Ion Dacian (Eduard) și Adriana Codreanu (Gabriela) în pri-ma distribuție — căci spec-tacolul are trei distribuții la Teatrul de Stat de Operă; „Vinoși fără vină” de A. N. Ostrovski (regia: Ion Simionescu) la Teatrul „Barbu Delavrancea”; în sfîrșit, „Boema” de Puccini la studioul Con-servatorului „Gripiciu Po-rumbescu” (regia: Jean Rînzescu). Vineri, pe scena sălii Comedia, Teatrul Na-țional „I. L. Caragiale” ne

oferă, în regia lui Stă Alexandrescu, premiera „Răzvan și Vidra” de B. P. Hașdeu.

Cîteva oaspeți străini vor onora, cu prezența lor ar-tistică, scenele și pupitrele Capitalei. Soprana italiană Claudia Parada va cînta duminică viitoare în „Bal mascat” de Verdi, la Teatrul de Operă și Balet la dirijorul francez Marcel Dautremier va dirija marți un concert de muzică fran-cesă la pupitrul Orchestrei simfonice a Cinematogra-fiei.

Ecranul pare influențat de premierele teatral-muzi-cale căci, cu excepția docu-mentarului vestgerman în culori „Alo, Japonia!”, vom vedea două transpu-neri pe peliculă: opera „Olandezul zburător” de Wagner cu concursul an-samblului Operei din Leip-zig și piesa „Inspectorul de politie” de J. B. Priestley (în regia lui Guy Hamilton).

Să ne pregătim deci pen-tru cele câteva ridicări fes-tive de cortină și... să așteptăm cuvințul criticilor!

Pe drumurile de fier ale patriei

Pe, privind întărirea autorității conducătorilor de unități, în-tărirea controlului în siguranța circulației, îmbunătățirea con-dițiilor de circulație a trenu-rilor și întărirea judecăto-are a turnusurilor personalu-lui de locomotivă și de tren pentru a asigura acestuia un regim normal de muncă și de odihnă.

Pe linia hotărîrilor Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966 — care a subliniat că, paralel cu creșterea producției, o datorie de seamă este și îmbunătă-țirea calității acesteia, ca o ce-rință esențială a creșterii ef-i-cienței economice în toate în-treprinderile — în zilele de 9 și 10 februarie a avut loc la Ministerul Căilor Ferate o con-sultare a activului de bază de la calea ferată privind ac-tivitatea desfășurată în trans-portul feroviar. Cel peste 500 de delegați de pe întreaga re-țea, participanți la această consuliță, — mecenai de lo-comotivă, înșepați de mîc-ropă, lăcătuși de revizie, șefi de echipă, electromeccanici, con-ducători de unități din direc-țiile regionale și din minist-er — au dezbătut pe larg proble-

mele legate de activitatea desfășurată anul trecut și de sarcinile care revin celeștîr-ilor pentru îmbunătățirea mu-nici, pentru ridicarea căilor fe-rate la nivelul fațetelor cerin-țelor economice naționale în etapa pe care țara noastră o străbate pe drumul trasat de Congresul al IX-lea al parti-dului. Participanții la dezbă-terii au manifestat exigență și spirit de răspundere în anali-zarea multipelelor aspecte ale activității de la calea ferată și au făcut numeroase propuneri pentru continuă perfecționare a transportului.

Cu o deosebită atenție par-ticipanții la consuliță au as-cultat cuvințul secretarului general al C.C. al P.C.R., to-vărășul Nicolae Ceaușescu, care s-a oprit pe larg asupra problemelor actuale și de perspectivă ale căilor ferate. Indicațiile date cu privire la mai buna organizare a circula-ției, utilizarea din plin a mij-loacelor existente și orientarea investițiilor spre problemele majore ale căilor ferate cum sînt modernizarea căii, extin-derea rețelei, dublarea unor linii cu trafic intens, precum

și introducerea mai largă a tehnicii noi care contribuie la mărirea siguranței circulației constituie pentru noi un în-drumar prețios în munca de viitor.

Cu vie satisfacție au fost în-tîmpinate de toți celeștîr-ii mă-surile luate de conducerea de partid și de stat, cu privire la ridicarea nivelului lor de trai. Astfel, unele categorii de sa-lariați din funcțiile de bază strîns legate de siguranța cir-culației vor primi salarii mă-rite, în medie cu 12,2 la sută, însumînd anual 143 de mil-ioane de lei. Un număr de 56.500 de angajați în funcții medii și inferioare, vor primi uniforme de serviciu în mod gratuit (cu alți 9.000, cu impor-tante reduceri).

Condițiile create de partid și guvern, măsurile adoptate pe baza propunerilor făcute la Consulițarea cu activul de bază al lucrătorilor de la ca-

lea ferată sînt menite să as-igure patriei socialiste trans-porturi de înaltă calitate, pen-tru satisfacerea tuturor cerin-țelor economiei naționale în timp necesar și în deplină si-guranță.

Ziua celeștîr-ilor, pe care o sărbătorim astăzi, constituie o puternică îndemnare pentru ridi-carea nivelului feroviarilor pe o nouă treaptă calitativă, pen-tru a răspunde la prețuirea pe care le-o acordă partidul și guvernul, întregul nostru popor.

Mîndri de aprecierea de care se bucură munca lor, cîștind numele de celeștîr — cu o tradiție aproape cen-te-nară — cîștind dintr-o tradi-ție de luptă din anul asu-prii, lucrătorii de la calea fe-rată se vor afla permanent în primele rînduri în lupta con-ducută de partid pentru con-tinuă înflorire și propagare a României socialiste.

Pe temelia tergiversărilor nu se înalță ziduri

visează prea tîrziu. Două luni și zece zile au fost „rezervate” de D.S.A.P.C. — București, pen-tru întocmirea unui studiu teh-nico-economic și a proiectului de execuție necesare unor locu-tențe individuale amplasate la Roșiori de Vede. La D.S.A.P.C.-

Crișana se stabilesc termene și mai lungi: spre exemplu, pen-tru contractul nr. 3859 lîsat în evidență la 26 noiembrie 1966, termenul de predare a docu-mentației a fost stabilit pentru 5 aprilie 1967, deși este vorba de o locuință individuală. Des-

pre ce fel de operativitate po-te fi vorba în regiunea Hunedoara cînd Oficiul regional de construcții (șef M. Fedorciu), nu cunoscîte nici numărul, nici sta-diul construcțiilor de locuințe din orașul Deva, iar pentru lucrările de construcție din orașul Hunedoara n-a fost stabili-tă nici mîscarea unitatei con-structoare.

Statal nostru manifestă o grî-jă permanentă pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit ale oamenilor muncii. An de an se construiesc din fondurile statu-lui tot mai multe apartamente în sute de blocuri, în cartiere noi, cu un grad de confort ma-reu îmbunătățit: numai anul trecut s-au dat în folosință oa-menilor muncii peste 50.000 de apartamente; în acest an se vor mai construi peste 60.000 de apar-tamente. În același timp însă această privință, trebuie să-și ia mult mai în serios răspunderea ce o are Comitetul de stat pen-tru îndrumarea și controlul or-ganelor locale ale administrației de stat, care nu controlează în mod eficient felul cum se apli-că prevederile legale în acest domeniu.

PETRU SIMIONESCU

În al 41-lea an

La Institutul de cercetări zootehnice din București se fac intense pregătiri în vede-re a sesiunii de referate.

Ce-și propun cercetătorii în acest an? La această întrebare ne-a răspuns tov. prof. dr. docent Virgil Gligor, membru corespondent al Academiei, di-rectorul Institutului.

— În 1967, potrivit progra-mului unitar al cercetării ști-ințifice, Institutul nostru și-a orientat un număr de teme în vederea elaborării metodelor de perfecționare a unor rase de taurine, ameliorării tipu-rilor de merinos, țigăie și tur-căna, precum și pentru forma-re de tipuri noi de oi pen-tru piecelie, prin încrucișări. Un loc important îl ocupă lu-crările de formare de linii în vederea producerii de carne hibride pentru ouă și găini destinate exploatarei în com-binatele industriale. Pentru concentrarea eforturilor celor mai buni specialiști în evolu-tia paralelismelor, Institutul nostru a încheiat pentru un număr de 16 teme, convenii de colaborare cu patru insti-tute agronomice, cu Institutul de cercetări alimentare și cu Institutul de cercetări forestiere. Pășind în cel de-al 41-lea an de existență, Institutul de cercetări zootehnice se va stră-dui să aducă o contribuție mai mare la rezolvarea probleme-lor majore ce stau în fața creșterii animalelor în țara noastră.

Tradiția este frumoasă: cu un prilej sau altul poțefști oaspeți la un pahărel. Păstrând tradiția, de data aceasta noi ne-am permis totuși un corectiv: n-am chemat oaspeți la un pahărel, ci i-am invitat să discute despre un pahărel. Oare subiectul merita? La prima vedere nu. Pentru că, deși țara noastră deține de secole recorduri în ceea ce privește calitatea vinurilor și a băuturilor în general — din fericire, a lăsat pe seama recordurilor asupra abuzurilor în consumul de băuturi alcoolice.

Reunind la o masă rotundă oameni competenți, de profesii diferite și cu opinii diverse, am dorit să distilăm în alambicul discuțiilor tema noastră, pentru a obține un adevăr cât mai pur asupra granițelor existente între verbul „a bea” și verbul „a dauna”. A dauna cetățeanului, luat izolat, și societății în ansamblu. Cum se poate și de ce se poate ca, pornind de la mucleul „am un leu și vreau să-l beau”, din vechiul cîntec de pahar, să se ajungă la... o crimă adevărată, comisă de un om pentru un leu? Altfel spus, ce interferență există între individual, întîmplător, patologic — și social, cunoscută în angrenajul vieții moderne a bea sau a nu bea nu mai este o chestiune pur personală, de vreme ce efectele beției se răsfrîng asupra colectivității. Și sub acest aspect tema și-a câștigat oportunitate și dreptul de a lua loc la masa noastră rotundă.

UN PRIETEN CU DOUĂ FEȚE:

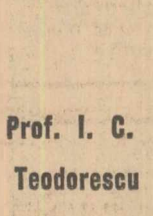
Aliment necesar?

Pe vremea cînd poetul persan Omar Khayyam ar fi dat „toate regatele pentru o cupă de vin prețios!” — și apoi și mai tîrziu, s-a vorbit mult despre calitățile nutritive ale licorilor parfumate, despre proprietățile ei antiseptice, despre însușirile ei farmacologice, în sfîrșit, despre faptul că alcoolul este un aliment absolut necesar corpului omenesc.

Prof. dr. I. PAVEL, de la

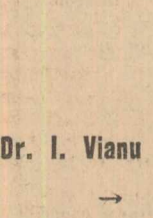
Prof. dr.
I. Pavel

Prof. I. C.
Teodorescu

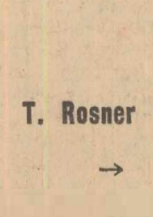
Ing.
V. Teleba

Dr. I. Vianu

Lt. col. Alex.
Ciubotaru

T. Rosner

clinica de nutriție și diabet a spitalului „Cantacuzino”.

— Este o teorie falsă. Alcoolul nu este o necesitate pentru organism. Din contră, el aduce sănătății multe prejudicii. Alcoolul atacă în primul rînd ficatul și generează apoi ciroza. Hepatitele epidemice se prelungește foarte mult și devin grave dacă se mai folosește alcoolul. Aceste hepatite și bolile de ficat, în general, sînt mult mai rele cînd apar pe un fond obosit de alcool. Și gastritele sînt, adesea datorate unui exces de alcool. Alcoolul distruge proteinele — absolut necesare organismului și de aici survin foarte multe boli — de altfel și pelagra nu este decît un produs al deficitului de proteine. Este adevărat că alcoolul are unele proprietăți nutritive, dar el nu poate fi pus pe plan de egalitate cu orice alt aliment. Cartoful este și el un aliment, grăsimile sînt și ele alimente. Dar dacă o zi nu consumi cartofi sau grăsimi nu le simți lipsa. Pe cînd alcoolul, chiar scotit ca aliment nutritiv, creează obișnuință și este rezultatul unor substanțe ce duc la toxicomanie. De altfel, s-a constatat că un alcoolice trăiește cu circa 12 ani mai puțin decît un om normal. Nu sînt specialist în alcool, dar experiența mea de medic bîtrîn, mi-a furnizat următoarea concluzie: un pahar, care un al doilea, și apoi un al treilea. Și, în zilele noastre, alcoolul devine pe toate meridianele un pericol social, pe care trebuie să-l combatem cu toată țaria! De altfel au avut loc șapte congrese internaționale cu teme despre alcoolism și contraalcoolism, și cred că această chestiune trebuie să fie abordată și de noi. Pentru că alcoolul, consumat inițial ca aliment, devine otrăv, otrăv în masă.

Intr-adevăr, o statistică publicată în revista „Science et vie”, în ultimul său număr, este de-a dreptul cutremurătoare: în 1965 ciroza ficatului și tulburările mintale datorate alcoolismului au omorît în Franța 21 973 de oameni — aproape la fel de mulți ca cei secerati de cancer și mult mai mulți decît cei răpiți de tuberculoză sau poliomielită! Și cifrele nu sînt în scădere nici acum.

Pentru că alcoolul, spre deosebire de oricare alt aliment are darul de a înnați, pahar după pahar — continuă prof. dr. I. Pavel — iar acest aspect cuprinde după mine esențialul. La Congresul de la Geneva s-a subliniat că nu există decît o singură propagandă anticoolică, — aceea de a arăta că alcoolul este alcool. Băutorii devin alcoolici, iar alcoolicii dau naștere la copii debili mintali. Și atunci nu pierde numai individul, ci și societatea. De ce să subvenționăm o plagă socială,

„Vinul bun este o bună ființă apropiată, dacă știi să te porți cu el” —

SHAKESPEARE

„Dintr-o mie de butași numai unul nu se prinde, dintr-o mie de băutori numai unul nu se îmbatăl!”

(Zicală din regiunea Dobrogea)

Despre vinul de Cotnari: „...îndrăznesc a-l socoti a fi mai ales și mai bun decît alte vinăvuri evrope-nești și chiar decît vinul de Tokai...”

DIMITRIE CANTEMIR
(în „Descripție Moldaviei”)

„Vinul cere îngăduință...”

Prof. I. C. TEODORESCU,
de la Institutul de cercetări
hortivicoale:

— „Spun asta, pentru că la această masă, am sentimentul inculpatului. Și nu este pentru prima oară — în cei 40 de ani de muncă închinată cercetării vitei de vie. Chiar dis-cuția pe care o purtăm aici, asupra valorii alimentare a băuturilor alcoolice, a fost des și amplu dezbătută. Și împotriva băuturilor au fost luate măsuri drastice. De pildă, Statele Unite au hotărît cu ani în urmă, interzicerea lor completă. Care au fost rezultatele acestei acțiuni? Nu a trecut un an, cînd a apărut fabricarea clandestină a spiritului și s-a pornit cumplita speculă a alcoolului. Iar familiile au început să-și prepare, în casă băutura, înerez de calitate proastă și în condiții precare. Dar noi nu urmăm asemenea efecte. Cred însă că, de la bun început,

Feltn descris de Sadoveanu în „Frații Jderi”: Vinul nu se bea ca apa, ca să se audă cum gîlgeie în gîtle, ci-l primești pe limbă ca pe un șirag de mărgelă ca să-i prinzi agerimea și mireasma.

Și acum a treia întrebare:

CIND bea omul? (fără sete).
Dr. I. VIANU, de la Clinica
de psihiatrie a spitalului nr. 9.

— Cînd are mari emoții, tristeți, bucurii sau amărăciuni, omul încearcă să și le înecă în băutură. În general, acești oameni sînt caractere slabe și influențabile. Prilejuri și motive se găesc întotdeauna și nu prezintă mare importanță de vreme ce au același efect. Dar unele sentimente pot incuraja băutura, după cum băutura poate calma unele stări psihologice. De pildă, oamenii timizi cînd iau un pahărel devin mai puțin timizi. Ei au constatat că sentimentul de teamă le este anihilat în momentul cînd beau și folosec paharul ca un remediu. În fond, sînt niște nevrotici — și există un gen de corelație între nevroză și alcoolism. Dar toți alcoolicii a-jung în cele din urmă la dezechilibrări nervoase, la dereglări și atrofieri mintale. Or, această stare are puține șanse de revers. Trebuie să spun că eficiența curei de dezinto-

Tribunalul raional „1 Mai”.

— Am judecat foarte multe procese în care infractorii aduceau de la bun început acest argument: „Am fost beat, vă rog să nu uitați, beneficiile de articolul 129”. În Codul penal, acest articol prevede circumstanțe atenuante pentru cei care săvîrșesc infracțiuni în stare de ebrietate. Și cu toții se prevalează de el. Chiar azi am judecat un asemenea element, acuzat de hulișanism. Acest om a făcut un lucru foarte rău și a comis fapte urite — dar în instanță mi-a cerut să-i aplic articolul 129 și să-i dau o pedeapsă mai ușoară. Și cînd nu cere inculpatul, cere avocatul și uneori chiar cei de la înțepinderea la care lucrează — în ciuda faptului că uneori chiar interesele ei au fost lezate! Este oare cazul ca acest articol să mai figureze în Codul penal? Unul din cei șapte mari înțelepți din lumea greacă, Pitacus, a formulat legea în care starea de ebrietate era socotită tocmai circumstanță agravantă — făptașul urmînd să primească pedeapsa dublă: odată pentru delictul în sine și odată pentru starea de degradare în care s-a aflat. Judecata mi se pare în acest sens mai aproape de adevăr și cred că ar fi bine să se studieze modificarea prevederilor articolului 129 din Codul penal, asigurîndu-se legii și rolul de prevenire a infracțiunilor.

Absenteism

VICĂ STOICA, laureat al
Premiului de Stat, directorul
Întreprinderii „Anticorozivul”.

— De cele mai multe ori ne reprezentarea oamenilor la muncă este datorată tot bău-

caz de la noi din școală, — familia era compusă din șase copii între 7—18 ani. Tatăl era mecanic la Grozăvești, iar mama casnică. Și cu toții trăiau din puținii bani care rămîneau neabauți. Dar la lipsurile materiale se adăugau și purtările rele ale tatălui. Atunci soția s-a divorțat, rămînînd cu toți cei șase copii. A început să lucreze. Și chiar în această situație s-a observat o redresare a copiilor: se odihnesc mai mult, sînt mai atenți la școală, mai liniștiți, învîlă mai bine. Dar se poate întâmpla și altfel, ca în cazul lui Trușcă: tatăl este închi-giu și cîștigă bine, dar toată ziua bea. Și nu se interesează de copii și soție. Băiatul a simțit slăbiciunea tatălui și a început să-i fure banii. A apucat și el pe drumul cel rău și a fost trimis la școală de reeducare.

„Face impresie...”

Prof. LIDIA LUPU, de la Liceul nr. 31. — Problema formării unui curent de opinie împotriva alcoolului, îndeosebi la clasele mari, este într-adevăr foarte importantă. Mai cu seamă că acești elevi sînt la vîrsta înrînturilor teribiliste, cînd simpla comandă a unui coniac le creează iluzia maturizării și a bărbăției. La orele de dirigiență eu am angajat discuții pe această temă pentru a determina o părere justă asupra băuturii. Dar pentru o discuție convingătoare și înrîntă, așa fi avut nevoie și de o documentație — din literatură, artă, filozofie — și Ministerul Învățămîntului ar trebui să editeze asemenea materiale foarte utile procesului educativ. Nu pot să spun că

împotriva multora dintre ei s-au luat măsurile corespunzătoare, s-au aplicat și sancțiuni cu amenzi.

— Dar amenzile nu-l sperie, pentru că 100 de lei este prea puțin, sancțiunile sînt prea timide. Ar trebui luate niște măsuri exemplare, — spune V. Stoica.

— Simpla înăsprire a pedepselor nu rezolvă problema — este de părere lt. col. Al. Ciubotaru. Fără un ansamblu de măsuri, fără poziția opiniei publice, fără un front comun al întregii societăți totul rămîne limitat și ineficace.

Dr. MIRCEA CONSTANTINESCU, directorul spitalului de

urgentă. — Practic, acum alcoolicii și cei care suferă de etilism cronic, datorat unei intoxicații lente și constante, ca și cei cu etilism acut, provenit dintr-un abuz ocazional — sînt de cele mai multe ori aduși la noi și ocupă inutil paturile Spitalului de Urgență și timpul medicilor care trebuie să dea îngrijiri cazurilor cu adevărat grave. Cînd secesc la noi, acești oameni nici nu știu unde se află, dar în momentul în care își revin le este rușine, plîng și-si cer scuze. Ce folos, dacă între timp au comis fapte reprobabile, pagube și chiar vătămări altora, — așa cum s-a mai întîmplat. În prezent, forul principal de combatere a etilismului acut este Spitalul de Urgență — ori asta nu-i normal! Așa cum există în Suedia, U.R.S.S. etc. ar trebui să se înființeze și la noi o instituție anume care să se ocupe de acești oameni. Un gen de hotel, cu asistență medicală în care omul să se spele, să se culce și între timp să i se calce și curețe hainele. În felul acesta, el este pus la adăpost de accidente, iar noi sîntem scutiți de orice fel de surprize din partea lui. Iar dimineața să i se ofere o notă de plată pe care s-o tîna minte! Și să fie anunțată instituția respectivă unde lucrează și unde „isprava” lui să fie discutată de toți.

— Sînt unii care, înainte de a intra la serviciu, se opresc la bodegă ca să „prîndă puțuri”. Eu cînd trec dimineața spre tribunal — exemplifică T. Rosner — văd zilnic în piața Sf. Gheorghe aceeași imagine: un local în care oame-nii stau cu paharul mare de țuică. La fel, la bugetul din cartierul Văcărești. Poate că ar trebui să ne gîndim la des-

Cotnari sau Murfatlar. Toate sînt cu o socoteală și cu o tradiție...

— Dar tradiția bucătăriei noastre — continuă V. Berbeca — este cunoscută de foarte

ALCOOLUL

xicare a alcoolului este slabă, nu se poate face aproape nimic învinerat. S-au încercat dezalcoolizări foarte dure, dar tot cu rezultate relative. Alcoolismul nu este un capitol terapeutic fericit, din contra. Deseori avem ocazia să constatăm consecințe cu totul nefavorabile asupra individului, dispariția intelectului aproape completă și uneori cazurile devin chiar mortale. Tocmai de aceea, lupta împotriva alcoolismului trebuie dusă în primul rînd pentru prevenirea lui.

Din toată literatura care s-a scris din antichitate și pînă azi despre băutură, vom desprinde doar cîteva rînduri aparținînd lui Baudelaire: „vinul... nu știu pînă cînd poți să-l cinstești sau să-l disprețuiești, să-l iubești sau să-l urăști, sau de cîte fapte mărețe sau nelegiuiri monstruoase este capabil”.

Lt. col. ALEX. CIUBOTARU din Direcția Generală a Militei: — Nu poți ști dina-

inte, dar poți vedea după aceea. Din crimele înregistrate în 1966, un număr însemnat au fost comise sub influența alcoolului — „motivul” omorului fiind de cele mai multe ori ridicol! La bugetul „Muzicantilor” din Ploiești, Nica Petre fiind beat l-a ucis pe Ilie Gheorghe prin lovituri de cuțit, fiindcă acesta a refuzat să-l achite o datorie de... 10 lei! Lt. Tudorache, pînă la Ocolul silvic Vărbilău, i s-a „părut” că Simion Nicolae se ceartă cu o rudă de-a sa și l-a lovit cu arma, provocîndu-i moartea. Dintre acești criminali, unii erau oameni cumeceade care ar fi rămas așa pînă la adînci bătrînețe, dacă nu le lua mințile alcoolul. Un alcoolice prezintă în fapt un pericol pentru toți din jurul lui, mai cu seamă cînd acestuia nici nu-i pot bănui beția — cum se întîmplă cu pietonii. Soferul Fl. Preoteasa, conducea pe șoseaua Drăgășani — Rm. Vlcea, fiind beat, a accidentat mortal pe P. Suciu și pe fetița acestuia: la fel, D. Ungureanu mergînd spre cabana Deia a pierdut controlul volanului și a omorît pe M. Croitoru. Din nenorocire, se pot da încă multe exemple...

T. ROSNER, judecător la

turii. S-a observat că în orașele unde există o industrie mai mare absenteismul este înrîntat, crescînd zilele de sîrbătoare, de salariu etc. Nu știu dacă a calculat cineva cît pierde statul prin aceste absențe, — cu siguranță că cifra ne-ar surprinde pe toți! — dar s-a constatat că accidentele în timpul muncii, provenite din alcoolism, reprezintă circa 28 la sută. Este un procent care trebuie să dea de gîndit tuturor conducătorilor de întreprinderi. Și eu am avut de luptat în uzină cu această tară socială. Acum cîteva ani, am constatat că unii muncitori au început să bea alcoolul pur — pe care noi eram nevoiți să-l folosim în anumite secții. Asta înseamnă, pe lîngă propria lor vătămare, vătămău și avutul statului. Trebuia decît luată o soluție radicală: am pus clorură de calciu în alcool. Nu știu dacă am făcut bine sau nu — deși alcoolul era pentru producția uzinei, nu pentru uzul personal — dar de atunci n-am mai avut asemenea cazuri.

IOAN MATEI, șef de sec-

tor la Centrul de Cercetări Sociologice al Academiei: —

Intr-adevăr, consumul exagerat de alcool al unui singur om are influență asupra tuturor celorlalți și asupra întregii colectivități. Un asemenea individ nu se poate suda în colectivul de producție, iar asta duce la încadrări instabile, la proastă calificare, la o productivitate slabă. Toate se oglindesc în deficiențe în muncă, pe planul întregii productivități, al întregului colectiv. Iar aceasta se repercută implicit în familie: o productivitate slabă la fabrică duce la un cîștig mic, la bani puțini, la nemulțumiri în familie. Nivelul de viață scade, apare dezechilibrul bugetului familial pe toate planurile (alimentație, vestimentație, confort, întreținerea locuinței etc.) În plus, un asemenea om alterează climatul necesar educării copiilor, constituie un exemplu rău pentru ei, împiedică dezvoltarea lor normală — deci produce o car-vătare integrală a vieții de familie.

Prof. PAULA CHIȚIMIA, directorul Liceului nr. 31: —

Eu am să vă vorbesc despre un

în clasa a X-a la care sînt dirigintă așa fi observat tendința la vreunul din băieți spre băutură, dar știu că s-au semnalat abateri la unii elevi de la Liceul „Lazăr” — și simplul fapt ne îndreptățește la un surplus de atenție. Mai cu seamă că, la această vîrstă, anturajul are întotdeauna un cuvînt greu de spus!

— Este cunoscută influența pe care o are ghidul grupului, care de obicei este eroul principal — intervine dr. I. Vianu. Dar chestiunea se pune și sub alt aspect: al organizării timpului liber. Se spune că un om inteligent găsește întotdeauna ceva de făcut ca să nu se plictisească — dar unii se re-unesec ca să se plictisească în local. „Anturajul o cere” — și cu toții se transformă într-o reu-nune de băutori care se întrețin reciproc și se interstimulează.

— ...mai cu seamă cînd există și condiții care tentează — observă judecătorul Rosner. De pildă, nu înțeleg de ce Ministerul Comerțului Interior a introdus în unele cofetării sistemul ca într-o parte să se desfacă produsele de cofetărie, iar în cealaltă coniac și băuturi alcoolice tari. Ce să facă adolescentul sau tînrul care intră cu par-tenera într-o cofetărie? Inevitabil: în locul unei prăjituri comandă coniac — pentru că este „altceva” mai puțin banal și „face impresie”. Eu cred că ar trebui să ne gîndim la un gen de localuri atractive unde poți sta de vorbă cu un prieten fără tovărășie obligatorie a paharului (pentru că așa cere localul) sau la un gen de cluburi unde să se întîlnească și să discute cei care iubesc filmul, muzica ușoară, moda etc. — așa cum de altfel există în alte țări.

Ce facem cu ei?

Și totuși, turbulenții sau pașnici, inveterați sau ocazionali, victimele excesului de alcool există și odată cu ele, pericolul faptelor antisociale. — Alcoolicii inveterați sînt elemente cunoscute de orga-nele noastre de miliție — spune lt. col. Al. Ciubotaru.

ființarea acestor bodegi din preajma unităților industriale, sau să impunem și consumul alimentelor.

— S-a constatat că dacă omul mîncîncă mai mult, bea mai puțin alcool — confirmă prof. dr. I. Pavel. În regiunile noastre miniere s-a dus o politică vehementă pentru ca oame-nii să pună accentul pe mîncare înainte de-a intra în șut. Pentru că omul hrănit simte mai puțin nevoia de alcool.

— V. BERBECĂ, director

al T.A.P.L. București. Dar noi nu avem voie să condiționăm comanda clientului. Ospătă-rul poate oferi mîncare, însă numai la libera alegere și voie a clientului. Ori cît de ciudat ar parea, s-a calculat, că dacă în localurile noastre s-ar bea cu 3 la sută mai puțin, am avea mai multe beneficii și rentabilitatea ar fi mai mare. Fără îndoială că oșpătării pot influența reducerea consumului de alcool prin felul cum recomandă consumația, prin ceea ce oferă tinerilor care vin în local, prin refuzul de a servi pe cei în stare de ebrietate. Pentru a-i cointeresa în vinzarea produselor culinare, noi am folosit o nouă metodă în ceea ce privește salarizarea oșpătărilor. Li s-a acordat un plus de 2 la sută pentru vinzarea preparatelor și doar de 1 la sută pentru băuturi.

De altfel, sistemul de a nu se servi băutura decît asociată cu mîncare — aplicată în numeroase țări — ar trebui încercat și la noi, cu atât mai mult cu cît, în alimentația publică tindem să punem un accent din ce în ce mai mare pe bucatărie. Numai că foarte puțini oșpătării știu că este o artă și încă una dintre cele mai vechi, și că la peste tre-buie să oferi vin alb (Sauvignon, Segarece, Pinot gris) la masă vin negru (Cabernet — Dealul Mare, Băbească sau Cădărcă de Mîniș), la desert un

Dar despre ce favorizează și ce poate stăvili consumul de alcool nu s-a spus ultimul cuvînt. Tocmai de aceea, nu vom încheia discuția noastră, invitînd în continuare pe cititori să participe — fie chiar reprezentanți și prin scrisori — la masa noastră rotundă.

Pagină realizată de PIA RĂDULESCU
Fotografii: MIHAI POPESCU

Actualitatea internațională

VIETNAMUL DE SUD Atacuri ale patrioților împotriva forțelor americane - saigoneze

SAIGON 18 (Agerpres). — În noaptea de vineri spre sâmbătă, patrioții sud-vietnamezi au declanșat câteva atacuri-surpriză în diferite sectoare de luptă. După cum informează agențiile de presă, cea mai puternică acțiune a fost organizată în zona orașului Ben Tre, situat la aproximativ 70 kilometri de Saigon, unde se află un aerodrom militar. Operațiunea a fost organizată pe trei planuri: în timp ce un grup de patrioți atacau aero-

dromul cu obuze și mortiere, alte două grupuri au acționat asupra garnizoanelor guvernamentale din apropiere, situate la 4 și respectiv 5 kilometri de oraș. Potrivit primelor rapoarte, acțiunea patrioților a provocat pierderi apreciate ca „moderate”. La 600 kilometri depărtare, în regiunea orașului Da Nang, grupuri de patrioți au atacat cu mortiere punctul de comandă al sectorului special din Hoi An.

Guvernul danez îngrijorat de continuarea războiului din Vietnam

Declarația lui Otto Krag

COPENHAGA 18 (Agerpres). — Luind cuvîntul la un dîneu oferit de Clubul american din Copenhaga, organizație care reunește pe reprezentanții cercurilor de afaceri americane, precum și pe diplomați americani, primul ministru al Danemarcei, Otto Krag, a ținut să sublinieze „îngrijorarea deosebită a guvernului său în legătură cu continuarea războiului din Vietnam”.

Primul ministru danez a relevat că războiul din Vietnam „împiedică progresul pe călea spre o destindere între Est și Vest și creează o primejdie pentru pacea în lumea întreagă”. Otto Krag s-a pronunțat în favoarea unor măsuri concrete menite să ducă la reglementarea problemei vietnameze. Printre acestea, el a citat necesitatea încetării raidurilor aeriene americane asupra Republicii Democratice

Vietnam și recunoașterea Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Întrevedere U Thant — A. Goldberg

NEW YORK 18 (Agerpres). Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, a avut vineri o întrevedere la sediul organizației cu reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U., Arthur Goldberg. La sfîrșitul întrevederii U Thant a declarat ziaristilor că a fost abordată problema vietnameză, dar că „nu s-a observat nici o schimbare importantă în poziția americană”.

Guvernul american a respins toate propunerile secretarului general al O.N.U. privind încetarea bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, pentru crearea unei atmosfere favorabile rezolvării conflictului vietnamez.

LA INTRAREA PENTAGONULUI

„Încetați războiul”; „Încetați bombardamentele!”. Condamnind cu aceste cuvinte războiul purtat de S.U.A. în Vietnam, numeroase femei americane s-au adunat în fața Pentagonului și au încercat să intre pentru a exprima direcți șefilor militari americani, protestul lor. Dar gardienii au făcut cordon, oprind intrarea. Ei nu au putut însă opri protestul vehement care, împotriva voinței lor, a ajuns la urechile celor ce conduc operațiile trupelor americane în Vietnam.

Impasul continuă în problema cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice de pe Rin

BONN 18 (Agerpres). — În cercurile politice din R.F.G. se relevă că în cursul recentelor întrevederi anglo-vestgermane, prilejuate de vizita premierului

Wilson la Bonn, a fost abordată și mult controversata problemă a cheltuielilor de întreținere a trupelor engleze staționate pe Rin, fără a se ajunge, însă, la o înțelegere. Britanicii au reafirmat pretenția lor ca R.F.G. să achiziționeze din Anglia echipament militar în valoare de 850 milioane mărci drept compensație pentru cheltuielile de întreținere a trupelor lor de pe Rin dar, vestgermanii refuză să satisfacă cererea engleză. De data aceasta ei n-au reușit nici măcar propunerea de compromis, făcută anul trecut de fostul guvern Erhard, potrivit căreia se accepta compensarea, drept compensații, de material militar din Anglia în valoare maximă de 350 milioane mărci. Bonul a afirmă totodată că este hotărât să reducă și compensațiile pentru Statele Unite, de la 2,7 miliarde mărci la 1,4 miliarde.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

Wilson la Bonn, a fost abordată și mult controversata problemă a cheltuielilor de întreținere a trupelor engleze staționate pe Rin, fără a se ajunge, însă, la o înțelegere. Britanicii au reafirmat pretenția lor ca R.F.G. să achiziționeze din Anglia echipament militar în valoare de 850 milioane mărci drept compensație pentru cheltuielile de întreținere a trupelor lor de pe Rin dar, vestgermanii refuză să satisfacă cererea engleză. De data aceasta ei n-au reușit nici măcar propunerea de compromis, făcută anul trecut de fostul guvern Erhard, potrivit căreia se accepta compensarea, drept compensații, de material militar din Anglia în valoare maximă de 350 milioane mărci. Bonul a afirmă totodată că este hotărât să reducă și compensațiile pentru Statele Unite, de la 2,7 miliarde mărci la 1,4 miliarde.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

La Bonn se recunoaște că în problema compensării cheltuielilor de întreținere a trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. impasul continuă și nu se întrevode posibilitatea soluționării cu prilejul reuniunii tripartite anglo-americano-vestgermane, programată pentru zilele de 27 și 28 februarie la Londra.

poarele europene — desființarea blocurilor militare.

Sarcinile care îi revin comitetului celor 18 state pentru dezarmare devin în aceste împrejurări și mai importante. Pe primul plan al agendei comitetului figurează măsurile de natură să contribuie la reducerea și eliminarea pericolului nuclear. După cum rezultă din comentariile presei, se are în vedere ca în prima parte a lucrărilor sale comitetul să-și concentreze atenția asupra problemei nerăspîndirii armelor nucleare. Țările membre ale N.A.T.O. au avut deja un schimb de vederi asupra propunerilor pe care S.U.A. intenționează să le prezinte la Geneva. Primele reacții apărute în presa occidentală vorbesc despre „numeroase rezerve” pe care unii din membrii N.A.T.O. le-au exprimat față de planurile americane. Franța, care nu se așteaptă să participe nici de astă dată la tratativele de la Geneva, a reamintit aliaților din N.A.T.O. lipsa sa de interes față de propunerile pregătite de S.U.A.

Problema nerăspîndirii armelor nucleare se află de mai mulți ani în discuția comitetului celor 18, a Adunării Generale a O.N.U. și a făcut obiectul a numeroase convorbiri bilaterale. După cum au evidențiat cu prisosință aceste discuții, este o cerință de cea mai mare însemnătate practică și principială ca un tratat de nerăspîndire a armelor nucleare să stabilească un echilibru, reciproc acceptabil, al responsabilităților și obligațiilor între statele nucleare și nenucleare, în așa fel încît să ofere garanții pentru securitatea tuturor țărilor. Un acord care ar prevedea, în mod unilateral, obligații numai pentru statele care nu dețin arma nucleară nu ar răspunde cerinței legitime a fiecărui popor de a-și vedea asigurat dreptul egal la securitate.

Tara noastră a declarat în numeroase ocazii, că după păstrarea sa, măsura esențială pentru înlăturarea pericolului nuclear, pentru garantarea securității tuturor statelor este interzicerea folosirii armelor nucleare și distrugerea stocurilor existente de asemenea arme. Un tratat de nerăspîndire a armelor nucleare ar constitui un pas spre destindere internațională, dacă va fi urmat de alte măsuri eficiente de dezarmare.

Demonstrații la Madrid și Barcelona

BARCELONA 18 (Agerpres). — Vineri seara, în centrul Barcelonei a avut loc o demonstrație în cadrul căreia aproximativ 1000 de studenți și muncitori au manifestat în sprijinul sindicatelor libere (interzise de autorități) pentru îmbunătățirea salariilor și a condițiilor de învățămînt și dizolvarea poliției secrete spaniole. La intervenția poliției, care a împresărit demonstrația, au fost arestate 20 de persoane. În cursul ciocnirilor, un reporter al televiziunii americane a fost grav maltratat de poliști, desi el a prezentat permisul de corespondent străin, eliberat de autoritățile spaniole.

O altă demonstrație a studenților și muncitorilor a avut loc la Madrid în fața universității. Poliția a operat și aici arestări în rîndul studenților. La Tarrasa, un centru industrial din regiunea Barcelonei au avut loc ciocniri între mai multe sute de demonstraționiști și poliști. Au fost rănite zece persoane, printre care un polișt și au fost arestați mai mulți demonstraționiști.

Exprimînd poziția României față de un asemenea acord, conducătorul delegației noastre declara la ultima sesiune a Adunării Generale că „este necesar ca tratatul de nerăspîndire a armelor nucleare să cuprindă angajamentul statelor nucleare de a nu folosi arma nucleară, de a nu o folosi niciodată împotriva țărilor nenucleare. Acordarea de garanții în acest sens țărilor care nu dețin arma nucleară ar încuraja statele respective să renunțe la procurarea de arme atomice, ar contribui la nerăspîndirea acestor arme”.

Printre celelalte măsuri parțiale care vor figura pe ordinea de zi a conferinței de la Geneva, este menționată și problema încetării experiențelor subterane cu arma nucleară. Se consideră că pozițiile principalelor părți în această problemă s-au apropiat substanțial în ultima perioadă pentru a permite realizarea unui acord fără inspecții la fața locului. Succese obținute de oamenii de știință în domeniul detectării și identificării fenomenelor seismice oferă un element în plus de certitudine pentru asigurarea respectării tratatului.

Așa cum au declarat în cadrul Adunării Generale a O.N.U. reprezentanții nostri, România consideră că încetarea experiențelor cu arma nucleară, măsură parțială care nu afectează stocurile existente și care, de aceea, nu este de natură să elimine pericolul nuclear, ar putea avea o semnificație reală dacă ar fi plasată în contextul eforturilor tinzînd la interzicerea folosirii armelor nucleare, la distrugerea stocurilor existente, la realizarea dezarmării nucleare.

O măsură parțială care se va bucura de o atenție sporită din partea Comitetului celor 18 este crearea de zone denuclearizate. Hotărîrea recentă a țărilor latino-americane de a semna Tratatul privind denuclearizarea Americii Latine, a dat un nou impuls acestei idei care câștigă tot mai multă popularitate.

România, ea însăși autoare a unei propuneri privind denuclearizarea Balcanilor, a sprijinit și sprijină eforturile tinzînd la crearea de zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii. Crearea unor asemenea zone, întărirea de obligația statelor nucleare de a nu folosi niciodată arma atomică împotriva țărilor care nu o posedă și nu o depozitează pe teritoriul lor, ar reprezenta o contribuție substanțială la reducerea pericolului nuclear.

Comitetul celor 18 va continua discuțiile și în leahtură cu alte măsuri parțiale. Obiectivul său principal a fost și rămîne realizarea unor măsuri urgente și eficace, tinzînd la eliminarea pericolului nuclear prin interzicerea armelor nucleare și distrugerea stocurilor existente.

Opinia publică așteaptă din partea participanților la tratativele de la Geneva măsuri concrete în vederea realizării acestui deziderat major al omenirii.

Noi amănunte în legătură cu activitatea C.I.A. în rîndul studenților și ziaristilor

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Ziarul „Washington Post” scrie, în numărul său de sîmbătă, că C.I.A. ar fi subvenționat sindicatele lucrătorilor din presă. Se precizează că începînd din 1961, sindicatele tipografilor, ziaristilor de la agențiile de presă, de la ziar și reviste, au primit din partea C.I.A. suma de aproape un milion dolari. Ziarul afirmă că activitățile în folosul C.I.A. se desfășurau în cadrul Federației internaționale a ziaristilor, al cărei cartier general se afla la Bruxelles și în cadrul Federației interamericane a ziaristilor, cu sediul în Panama.

În legătură cu subvenționarea de către C.I.A. a Asociației naționale a studenților americani (N.S.A.) președintele consiliului de conducere a acesteia, Sam Brown a declarat vineri seara în cadrul unei conferințe de presă, că C.I.A. și-a început recrutările din rîndul studenților prin inițierea unei anchete secrete obișnuite. Tinerii care treceau această probă erau invitați să discute „anumite probleme” cu liderii mișcării studentești care le propuneau un „angajament util” în străinătate.

Brown a afirmat că reprezentanții ai C.I.A. luau parte la discuțiile asupra utilizării fondurilor avansate de ea, care constituiau 80 la sută din bugetul Asociației naționale a studenților. Aceste sume erau folosite prin diversele fundații ale tineretului și studenților din diferite orase ale țării și din străinătate. Cei angajați în slujba C.I.A. transmiteau informațiile culese prin procedee specifice muncii de informare secretă.

Intrebat de ziaristi în aceeași problemă, senatorul Robert Kennedy fost ministru al justiției, a afirmat să el cunoștea faptul că Asociația națională a studenților primea „un anumit ajutor”, dar nu era la curent cu amănuntele și mărimea sumelor alocate.

Ziarul „Washington Post” afirmă că președintele Johnson nu ar fi știut nimic despre relațiile existente între C.I.A. și N.S.A.

Sub semnul colaborării internaționale

Acord bulgaro-italian privitor la schimburi științifice și culturale

SOFIA 18 (Agerpres). — La Sofia a fost semnat un acord cu privire la schimburile dintre Academia de Științe a R.P. Bulgaria și Consiliul Național de Cercetări Științifice al Italiei pe perioada 1967—1971. Acordul prevede schimburi de delegații științifice, de profesori, de literatură științifică, informații și documentare.

Echipament mecano-electric vest-german pentru Iugoslavia

BELGRAD 18 (Agerpres). — Potrivit prevederilor unui contract încheiat între organizația pentru comerț exterior iugoslavă „Rudnap” și firmele vest-germane „Krupp” și „Siemens”, acestea urmează să livreze Iugoslaviei echipament mecano-electric în valoare de 17 milioane mărci. Acest echipament este destinat lucrărilor de extindere a capacităților de producție și modernizare a uzinelor de flotare din cadrul minei de cupru de la Majdanpek. Principala pondere în cadrul acestei comenzi o va avea firma „Krupp”, care va livra echipament mecano-electric în valoare de peste 14 milioane mărci.

Stabilirea relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și Volta Superioară

MOSCOVA 18 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, în urma convorbirilor care au avut loc la Moscova între o misiune de bunăvoință a Republicii Volta Superioară și Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., guvernele celor două țări au hotărît să stabilească relații diplomatice la nivel de ambasadă.

Schimburii comerciale între Ungaria și Pakistan

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — În urma tratatelor purtate la Budapesta de o delegație comercială pakistaneză, a fost semnat un nou acord comercial pe termen de un an, în baza căruia Ungaria va livra Pakistanului utilaj electric de înalt voltaj, îngrășăminte artificiale, material rulant, echipament pentru spitale, instrumente și mașini unelte. Pakistanul va exporta în Ungaria lută, bumbac, mătase, țesături, piei.

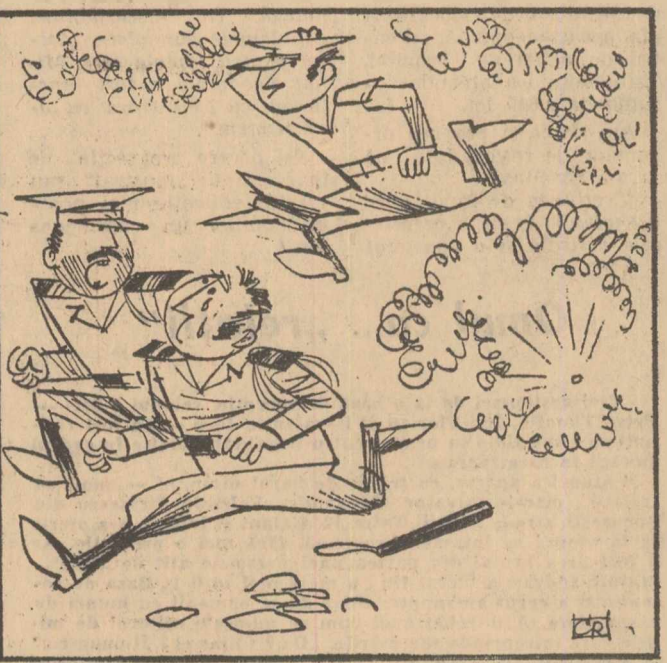
Expoziție vest-germană la Praga

PRAGA 18 (Agerpres). — La Praga s-a deschis vineri prima expoziție de artă contemporană din Republica Federală a Germaniei. Sînt expuse peste 250 de lucrări, printre care se numără picturi, desene și sculpturi ilustrînd dezvoltarea artelor plastice în R.F.G., în ultimele două decenii.

În inelele planetei Saturn există o zonă atmosferică

LENINGRAD 18 (Agerpres). — Astronomul sovietic Nikolai Kozrev a descoperit că în inelele planetei Saturn există o zonă atmosferică cu o grosime de 5—10 mii kilometri. Atmosfera — deosebit de vizibilă între planete și extremitatea interioară a inelelor — este foarte rarefiată, densitatea ei fiind de aproximativ un miliard de ori mai mică decît a atmosferei terestre. După părerea lui Kozrev, atmosfera din inelele lui Saturn a apărut în urma ciocnirii particulelor de meteoriti. Au fost obținute dovezi directe ale prezenței în atmosfera inelelor a aburului de apă și cristalelor de gheață.

Sute de poliști din Montevideo, folosiți în mod obișnuit la reprimarea grevelor și demonstrațiilor, au manifestat cerînd achitarea salariilor restante. Pentru a reprimă manifestatia „poliției revoltate” autoritățile au trimis gazele naționale care au împrăștiat pe poliști și gaze lacrimogene.

— Nu te demoraliza — ordinea publică a fost totuși asigurată!
Desen de VLAD CRIVAT

LA INCHIDEREA EDIȚIEI O anchetă la New Orleans în legătură cu asasinarea lui John Kennedy

NEW YORK 18 (Agerpres). Ziarul „States-Item” care apare la New Orleans a afirmat că președintele Kennedy a putut fi victima unei „conspirații bine organizate” în care sînt implicați în mod direct mai mulți locuitori ai orașului New Orleans. Potrivit ziarului, procurorul comitatului Orleans, Jim Garrison, a ordonat deschiderea unei anchete. Adjunctul procurorului, Charles Ward, a confirmat că se întreprinde o asemenea anchetă și, potrivit ziarului, serviciile procurorului au și

cheltuit 8 000 de dolari pentru deplasări la New Orleans, Dallas, Houston, Miami, Washington și San Francisco în sprijinul tezei privitoare la conspirația amintită, „States-Item” citează faptul că asasinul presupus al președintelui, Lee Harvey Oswald, a locuit la New Orleans cîteva luni înainte de asasinat și că în acest oraș a fost arestat o persoană, a cărei identitate nu a fost dezvăluită, ce fugise din statul Texas. Amănuntele privind această anchetă sînt ținute deocamdată secret.

În preajma lucrărilor Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

La 21 februarie, în Palatul Națiunilor din Geneva își va relua lucrările Comitetul celor 18 state pentru dezarmare. Noua etapă a tratatelor de dezarmare este însoțită de o activitate diplomatică susținută în diverse capitale și se fac numeroase comentarii în legătură cu lucrările ce vor avea loc la Geneva în următoarele săptămîni.

O deosebită importanță este acordată, bineînțeles, situației internaționale în care urmează să se desfășoare lucrările Comitetului celor 18. Războiul purtat de S.U.A. în Vietnam a fost și rămîne o piedică serioasă în calea destinderii situației internaționale și normalizării relațiilor dintre state și ca atare el nu va putea să nu-și exercite influența și asupra negocierilor din Palatul Națiunilor.

Curentul care se pronunță în favoarea lichidării tuturor surselor de încordare și îmbunătățirii situației internaționale este astăzi mai puternic decît oricînd, el făcîndu-se cu deosebite resimțiri în Europa. Contactele între diferite țări europene au dus deja la obținerea unor progrese concrete pe linia îmbunătățirii relațiilor interstatuale, a destinderii în Europa. Dar

în fața statelor europene se află încă numeroase probleme care cer să fie reglementate pentru ca acest deziderat să poată fi tradus în viață. Obiective importante aparțin și domeniului dezarmării. Astfel, adoptarea unor măsuri parțiale, care ar fi: retragerea trupelor americane și ale celorlalte trupe neeuropene de pe continentul nostru, a tuturor trupelor străine în granițele lor naționale, lichidarea bazelor militare de pe teritoriul altor state, crearea unor zone denuclearizate în Europa, însoțită de angajamentul statelor nucleare de a nu folosi arma atomică împotriva țărilor nenucleare, care ar fi incluse în aceste zone, ar contribui la slăbirea încordării în Europa, ar crea condiții pentru realizarea unui alt obiectiv, care preocupă po-